

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 9.11.2010 r. powód M. K. w związku z wypadkiem przy pracy w dn. 31.10.2008 r. wystąpił przeciwko pozwanemu pracodawcy M. C. prowadzącemu Przedsiębiorstwo Usług (...) w K. oraz kierownikowi budowy J. P., którego następcą prawnym została A. S. żądając:

1. zasądzenia 300.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi od 1.08.2010 r. do dnia zapłaty,
2. zasądzenia 15.253,27 zł tytułem odszkodowania wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi:
 - a) od kwoty 6.142,88 zł od 1.08.2010 r. do dnia zapłaty,
 - b) od kwoty 9.110,39 zł od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty,
3. zasądzenia po 2.600 zł miesięcznie tytułem renty z powodu utraty zdolności do pracy zarobkowej, zwiększenia potrzeb oraz zmniejszenia widoków powodzenia na przyszłość, płatnej począwszy od 1.11.2010 r. do 5 dnia każdego miesiąca za każdy bieżący miesiąc wraz z odsetkami ustawowymi w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,
4. ustalenia odpowiedzialności pozwanego za wszelkie szkody będące następstwem w/w wypadku przy pracy mogące powstać lub ujawnić się w przyszłości oraz wniósł o zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, zgodnie z załączonym spisem kosztów.

Uzasadniając dochodzone, na podstawie art. 444 k.c., roszczenie z tytułu renty w wysokości po 2600 zł miesięcznie podał, że na miesięczną ratę składają się kwoty:

- 1) 1900 zł miesięcznie tytułem utraconych zarobków w związku całkowitą utratą zdolność do pracy zgodnej z kwalifikacjami, stanowiącą różnicę między kwotą minimum 3500 zł miesięcznie jaką powód realnie mógłby osiągnąć tytułem wynagrodzenia a kwotą renty z ZUS w wysokości 1600 zł miesięcznie,
- 2) 400 zł miesięcznie tytułem zwiększonych potrzeb, a w tym: a) 100 zł koszt dojazdów na konsultacje lekarskie i do szpitali, b) 100 zł koszt prywatnych wizyt lekarskich, c) 200 zł koszt zakupu lekarstw oraz środków ortopedycznych, koszt rehabilitacji,
- 3) 300 zł miesięcznie z tytułu zmniejszonych widoków powodzenia na przyszłość. (pozew – k. 2-22)

W odpowiedzi na pozew pozwany nie uznał powództwa, kwestionując je zarówno co do zasady, jak i poszczególne roszczenia co do wysokości, i wniósł o jego oddalenie w całości oraz o zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. (odpowieź na pozew - k. 167-178)

Wyrokiem z dnia 19 października 2021 r. Sąd Okręgowy w Łodzi w punkcie III ppkt. 14 zasądził od pozwanego M. C. na rzecz powoda M. K. od 1 lipca 2021 r. i na przyszłość – kwoty po 2.192,04 zł tytułem renty miesięcznie płatne z góry do dnia 5 – go każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w zakresie rat wymagalnych w razie uchybienia terminowi ich płatności. (wyrok k. 1784 – 1787)

W piśmie procesowym z dnia 28 października 2021 r. strona powodowa wniosła o zabezpieczenie w trybie art. 753 w zw. z art. 753¹ kpc roszczenia powoda o rentę - poprzez nakazanie pozwanemu M. C. zapłaty na rzecz powoda M. K. kwoty po 2 192,04 zł miesięcznie płatnej z góry do dnia 5-go każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w zakresie rat wymagalnych w razie uchybienia terminowi ich płatności płatnej począwszy od 1 listopada 2021 roku - do czasu prawomocnego zakończenia niniejszego postępowania oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zabezpieczającego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że zgodnie z opinią biegłego z zakresu ortopedii, rehabilitacji i neurologii - stopień naruszenia sprawności organizmu powoda jest znaczny i powoduje całkowitą, trwałą niezdolność powoda do pracy oraz niezdolność do samodzielnej egzystencji.

Całkowita niezdolność do pracy powoda i konieczność opieki ze strony osób trzecich została stwierdzona również orzeczeniem (...) ds. orzekania o niepełnosprawności oraz orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS.

Strona powodowa podniosła, że w wyniku doznanego przez M. K. rozstroju zdrowia związanego z wypadkiem przy pracy - istnieje konieczność ponoszenia przez powoda wyższych kosztów utrzymania w porównaniu do stanu sprzed wypadku przy pracy. W szczególności powód wskazał, że ponosi koszty wizyt u lekarza urologa, u lekarza ortopedy, u lekarza rehabilitanta i psychoterapeuty. Ponadto ponosi stałe koszty zakupu leków, pieluchomajtek, dojazdów na wizyty lekarskie, placówek medycznych, zabiegów i turnusów rehabilitacyjnych. Zasądzona przez Sąd kwota renty na przyszłość jest niezbędna powodowi już obecnie w związku z koniecznością ponoszenia przez niego wyżej wymienionych stałych kosztów.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Na skutek wypadku przy pracy z dnia 31.10.2008 r. powód doznał urazu w postaci złamania trzonu (...) z przemieszczeniem tylnego odłamu dokanałowo o 8 mm oraz złamania nasady prawego łuku w linii strzałkowej bez przemieszczenia odłamów. Z powodu złamania trzonu TH 12 i masywnego niedowładu kończyn dolnych na granicy pelagii. /karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 48/

W wyniku wypadku przy pracy powód z punktu widzenia ortopedycznego doznał trwałego uszczerbku na zdrowiu w zakresie narządu ruchu w wysokości 20%, tj.: zgodnie z pkt. 90 a tzw. tabeli uszczerbkowej - 15% - uszkodzenie kręgosłupa w odcinku piersiowym z ograniczeniem ruchomości w zakresie rotacji powyżej 20* lub zginania do 50 cm oraz zgodnie z pkt. 22 a tabeli uszczerbkowej 5% - złamanie w obrębie nasad jednej lub obu kości przedramienia powodujące ograniczenia ruchomości nadgarstka i zniekształcenia w zależności od stopnia zaburzeń czynnościowych - ze zniekształceniem (DZ.U. 234, Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18.12.2002 r.). (opinia biegłego sądowego w zakresie ortopedii i rehabilitacji dr n. med. E. B. k. 1317-1323)

Z punktu widzenia neurologicznego powód na skutek wypadku przy pracy doznał stałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 70% zgodnie z punktem 93b tzw. tabeli uszczerbkowej. (opinia biegłego sądowego neurologa J. B. k. 1304-1310)

Powód ma orzeczoną znaczny stopień niepełnosprawności na stałe. (bezsporne)

Z punktu widzenia ortopedycznego stopień naruszenia sprawności organizmu powoda jest znaczny i powoduje całkowitą, trwałą niezdolność powoda do pracy zarobkowej, który ma orzeczoną całkowitą, trwałą niezdolność do pracy i niezdolność do samodzielnej egzystencji. (opinia biegłego sądowego w zakresie ortopedii i rehabilitacji dr n. med. E. B. k. 1317-1323)

Powód do dnia dzisiejszego odczuwa skutki wypadku przy pracy. W dalszym ciągu wymaga opieki lekarza ortopedy 1-2 razy w roku (konsultacje, skierowania, diagnostyka rtg, TK, wymiana sprzętu ortopedycznego itp.) oraz opieki lekarza rehabilitacji co najmniej 3-4 razy w roku (skierowania na różne formy leczenia usprawniającego celem podtrzymania uzyskanych efektów), średni koszt wizyty prywatnej w gabinecie lekarskim wynosi 150 zł, zaś średni koszt prywatnej wizyty lekarskiej w domu pacjenta wynosi 200 zł. (opinia biegłego sądowego w zakresie ortopedii i rehabilitacji dr n. med. E. B. k. 1317-1323)

Powód wymaga okresowej oceny i badań specjalisty urologa (obecna częstotliwość wizyt to 2 razy do roku), a koszt wizyty poza NFZ to 150-200 zł. Powód wymaga stałego przyjmowania leków R. - koszt 30 tabletek 4,32 zł, B. - koszt 30 tabletek 220 zł, F. - koszt 30 tabletek 5,25 zł, oraz zaopatrzenia w pieluchomajtki z uwzględnieniem refundacji z NFZ - ok. 20 zł za 10 sztuk. Ponadto powód, mimo iż unika przyjmowania stałego środków przeciwbólowych zmuszony

jest okresowo, doraźnie je zażywać. Są to leki z grupy niesterydowych leków przeciwzapalnych jak: diclofenaki, ketoprofeny i inne. Powód stosuje np. O.. Średni koszt 1. opakowania nlpz-u zawierającego 20 kapsułek wynosi ok. 18-23 zł. (opinia biegłego dr n med. chirurga, specjalisty urologa M. B. k. 1422- 1425)

Powód porusza się na wózku inwalidzkim na odległych dystansach, z udziałem kul łokciowych na krótszych odległościach i jest zaopatrzony w ortezy stopowo - podudziowe obu kończyn dolnych oraz w pieluchomajtki. W przypadku wózka inwalidzkiego - limit cenowy do 1700 zł jest refundowany z NFZ w 100% (1 x / 3 lata), orteza stopowo-podudziowa - limit cenowy do 400 zł jest refundowana z NFZ w 90%, kula łokciowa - limit cenowy 30 zł jest refundowana z NFZ w 70%, a pieluchomajtki - 60 szt/m-c co daje 2/dzień - limit cenowy 90 zł jest refundowany z NFZ w 70% , jednakże może być zużycie większe 3-4/dzień. (opinia biegłego sądowego w zakresie ortopedii i rehabilitacji dr n. med. E. B. k. 1317-1323)

Ponadto powód wymaga pomocy psychiatrycznej i psychologicznej, a koszt 1 godziny psychoterapii to nie mniej niż 100 zł. (opinia biegłego neuropsychologa dr L. S. k. 1381-1382, opinia biegłego lekarza psychiatry R. Ż. k. 1431 – 1441)

Powód nadal wymaga opieki osób trzecich co najmniej 3 godziny dziennie. (opinia biegłego sądowego w zakresie ortopedii i rehabilitacji dr n. med. E. B. k. 1317-1323)

Stawka pełnej odpłatności za usługi opiekuńcze na terenie Miasta K. w 2021 r. wyniosła 23,50 zł za godz. (bezsporne)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek o udzielenie zabezpieczenia zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w zabezpieczeniu.

W myśl zaś § 2 tegoż przepisu interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie. § 3. przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględni interesy stron lub uczestników postępowania w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę.

Według art. 731 k.p.c. zabezpieczenie nie może zmierzać do zaspokojenia roszczenia, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Stosownie do art. 732 k.p.c. zabezpieczenie udzielane jest na wniosek. Może z nim wystąpić strona procesu ((...) § 1 k.p.c.). Wniosek o udzielenie zabezpieczenia powinien odpowiadać wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego, wskazywać sposób zabezpieczenia, a w sprawach o roszczenie pieniężne także wskazanie sumy zabezpieczenia oraz uprawdopodobnienie okoliczności uzasadniających wniosek (art. 736 § 1 k.p.c.). Wskazana w § 1 art. 736 k.p.c. suma zabezpieczenia nie może być wyższa od dochodzonego roszczenia liczonego wraz z odsetkami do dnia wydania postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia oraz z kosztami wykonania zabezpieczenia. Suma ta może obejmować także przewidywane koszty postępowania. (§ 3)

Uprawniony ma zatem obowiązek określenia we wniosku sposobu zabezpieczenia, który w przypadku roszczeń pieniężnych musi mieścić się w sposobach zabezpieczenia takich roszczeń, określonych w art. 747 k.p.c.

Zgodnie z treścią art. 753¹ § 1 k.p.c. przepis art. 753 k.p.c. stosuje się odpowiednio do zabezpieczenia roszczeń o rentę, sumę potrzebną na koszty leczenia, z tytułu odpowiedzialności za uszkodzenie ciała lub utratę życia żywiciela albo rozstrój zdrowia oraz o zmianę uprawnień objętych treścią dożywocia na dożywotnią rentę.

Zgodnie z treścią art. 753¹ § 3 k.p.c. w sprawach wymienionych w § 1 pkt 1 i 2 dla udzielenia zabezpieczenia nie jest wymagane uprawdopodobnienie interesu prawnego.

W świetle zaś art. 753 § 1 k.p.c. w sprawach o alimenty zabezpieczenie może polegać na zobowiązaniu obowiązanego do zapłaty uprawnionemu jednorazowo albo okresowo określonej sumy pieniężnej. W sprawach tych podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia.

Odnosnie uprawdopodobnienia roszczenia przytoczyć zaś należy postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2014 r., w sprawie I ACz 282/14, opubl. L., w którym wskazano, że „postępowanie zabezpieczające stanowi przyspieszone, odformalizowane postępowanie, w ramach, którego wymagane jest nie udowodnienie, lecz uprawdopodobnienie istnienia roszczenia podlegającego zabezpieczeniu i interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, a zatem zgodnie z art. 243 k.p.c. nie jest konieczne zachowanie szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym. Odformalizowany charakter uprawdopodobnienia wymaganego na potrzeby udzielenia zabezpieczenia roszczenia rzutuje na sposób oceny materiału dowodowego zaoferowanego na etapie składania wniosku o udzielenie zabezpieczenia. W zakresie pierwszej z wymienionych przesłanek należy uprawdopodobnić, że w konkretnych okolicznościach faktycznych uprawnionemu przysługuje roszczenie podlegające ochronie w świetle obowiązujących przepisów prawa. Uprawdopodobnienie roszczenia może nastąpić w każdy możliwy sposób, ma ono dać sądowi słuszną podstawę do przypuszczenia o istnieniu roszczenia, na podstawie kryterium wiarygodności roszczenia. Uprawniony powinien przedstawić i uzasadnić twierdzenia stanowiące podstawę dochodzonego roszczenia. Uprawdopodobnienie odnosi się w praktyce zarówno do okoliczności faktycznych, na których opiera się roszczenie i które powinny być przedstawione, a ich istnienie prawdopodobne w świetle dowodów oferowanych przez uprawnionego, jak i do podstawy prawnej roszczenia, która powinna być również prawdopodobna w tym znaczeniu, że dochodzone roszczenie znajduje podstawę normatywną”.

Uprawdopodobnienie nie daje pewności, co do prawdziwości twierdzeń o istnieniu konkretnego roszczenia, lecz pozwala jedynie przyjąć, że jest ono prawdopodobne. W postępowaniu zabezpieczającym strona nie musi zatem udowodnić istnienia roszczenia, a sąd na tym etapie nie rozstrzyga sprawy merytorycznie. Uwiarygodnienie roszczenia nie wymaga przedstawienia na tym etapie postępowania niepodważalnych dowodów na okoliczność, że roszczenie jest usprawiedliwione. Należy, więc przyjąć, że roszczenie jest uprawdopodobnione, jeżeli istnieje wiarygodna szansa na jego istnienie. Niewątpliwie jednak ów wniosek może się nie ostać w świetle głębszej analizy stanu faktycznego i prawnego, co jednak nie ma wpływu na ocenę zasadności udzielenia zabezpieczenia. Istota postępowania zabezpieczającego wyraża się, bowiem w tym, że sąd dokonuje jedynie pobieżnej analizy dostarczonego przez wnioskodawcę materiału dowodowego. Możliwość dojścia, w wyniku pełnego postępowania, do wniosku o niezasadności roszczenia jest, więc oczywistym założeniem tej instytucji (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 11 lutego 2015 r., w sprawie I ACa 800/14, opubl. LEX nr 1745777).

Uprawdopodobnienie roszczenia w postępowaniu zabezpieczającym, przy uwzględnieniu treści art. 243 k.p.c. oznacza, że uprawniony przedstawił i należycie uzasadnił twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia. Uprawdopodobnienie dotyczy przy tym dwóch aspektów. Odnosi się ono do okoliczności faktycznych, na których opiera się roszczenie i które powinny być przedstawione, a ich istnienie prawdopodobne w świetle dowodów oferowanych przez uprawnionego, jak i do podstawy prawnej roszczenia, która powinna być również prawdopodobna. Zgodnie z prezentowanym w orzecnictwie sądowym poglądem, który Sąd orzekający w rozpoznawanej sprawie podziela, roszczenie jest wiarygodne, jeżeli istnieje słuszną podstawą do przypuszczenia, że ono istnieje i jest wymagalne (zob: postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 7 sierpnia 1997 r., I ACz 735/97).

Zatem mając na względzie powyższe uprawdopodobnienie jako instytucja kodeksowa odnosi się do sytuacji, w których niewymagane jest ustalenie twierdzeń o faktach przy pomocy dowodów, lecz wystarczający jest mniejszy stopień pewności – uwiarygodnienie tych twierdzeń.

Podkreślić trzeba, że w niniejszej sprawie spełniona jest przesłanka dopuszczalności zabezpieczenia. Dochodzone pozwem żądanie jest roszczeniem majątkowym pieniężnym. Strona powodowa we wniosku o zabezpieczenie wskazała sposób zabezpieczenia oraz sumy zabezpieczenia.

Nie ulega także wątpliwości, że w niniejszym postępowaniu powód uczynił zadość wymogowi uprawdopodobnienia roszczenia o rentę z tytułu zwiększonych potrzeb.

Wysokość renty dla powoda z tytułu zwiększonych potrzeb na przyszłość została bowiem ustalona w nieprawomocnym wyroku z dnia 19 października 2021 r. na kwoty po 2.192,04 zł miesięcznie płatne z góry do dnia 5 – go każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w zakresie rat wymagalnych w razie uchybienia terminowi ich płatności. Ustalono wówczas, że skutkiem wypadku przy pracy jest trwały uszczerbek na zdrowiu powoda, a powód wymaga i będzie wymagać systematycznych kontroli i badań lekarskich, rehabilitacji, przyjmowania leków, używania pieluchomajtek, opieki psychologa i psychiatry oraz opieki osób trzecich, a także dojazdów na wizyty i zabiegi lekarskie.

Także we wniosku o zabezpieczenie powód powołał się na zwiększenie swoich potrzeb wskazując na wyżej wymienione okoliczności uwzględnione w uzasadnieniu do przedmiotowego orzeczeniu, określając ich miesięczny koszt na kwotę przyjętą przez Sąd za udowodnioną, tj. – po 2.192,04 zł miesięcznie.

W tym stanie rzeczy uznać trzeba, że przytoczone przez powoda okoliczności stanowią nie tylko wystarczające uprawdopodobnienie, ale i udowodnienie roszczenia, które pozwala na uwzględnienie wniosku o zabezpieczenie roszczenia o zapłatę renty.

Podstawą roszczenia o rentę podnoszonego w przedmiotowej sprawie jest art. 444 § 2 k.p.c.

Zgodnie z art. 444 § 2 k.c. jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia szkody odpowiedniej renty.

Oprócz tego dla przyznania renty konieczne jest wykazanie ogólnych przesłanek odpowiedzialności za czyn niedozwolony, tj. zdarzenia, które szkodę wywołało, związku przyczynowo-skutkowego oraz – co do zasady – winy po stronie sprawcy szkody.

Jeżeli podstawę zasądzenia na rzecz poszkodowanego renty stanowi zwiększenie potrzeb wyrażających się w przyszłych powtarzających się stałych wydatkach obejmujących między innymi konieczną opiekę, rehabilitację, pielęgnację, to w takim przypadku wystarczające jest wykazanie przez poszkodowanego istnienia zwiększonych potrzeb stanowiących następstwo czynu niedozwolonego. Oparte na tej podstawie roszczenie poszkodowanego nie ma charakteru roszczenia regresowego w stosunku do zobowiązanego do naprawienia szkody. Poszkodowany może bowiem aktualnie nie dysponować na razie odpowiednimi środkami finansowymi na dokonanie wydatków, które jednak są konieczne. (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2005 r., III CK 392/04, opubl. LEX 177203)

Zwiększenie się potrzeb poszkodowanego stanowi również podstawę (art. 444 § 2 k.c.) przyznania konkretnej renty z tego tytułu. Zwiększenie bowiem potrzeb stanowi również szkodę przyszłą, wyrażającą się w stale powtarzających się wydatkach na ich zaspokojenie (np. konieczność stałego leczenia, zabiegów, kuracji, opieki osób trzecich, specjalnego odżywiania, zakupu lekarstw itp.). (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 24 maja 1996 r., III AP r 7/96, opubl. OSA 1997/6/18, wyrok SA w Łodzi z 11.06.2015 r., I ACa 1821/14, opubl. LEX nr 1771331)

Zwiększenie potrzeb stanowi w istocie rzeczy o szkodzie przyszłej, wyrażającej się w stale powtarzających się wydatkach na ich zaspokojenie. Dokładnie określone żądanie wraz z powołanymi na jego uzasadnienie okolicznościami faktycznymi określa zakres prawa podmiotowego poddanego ochronie, a w konsekwencji wytycza granice rozpoznania sprawy, co ma też znaczenie z punktu widzenia obrony prowadzonej przez stronę przeciwną. Dochodzenie renty na zwiększone potrzeby w określonym rozmiarze jest wynikiem sumy poszczególnych wydatków ponoszonych na zaspokojenie konkretnych zwiększonych potrzeb będących następstwem czynu zabronionego, określonych kwotowo przez uprawnionego. W tym znaczeniu żądanie sformułowane przez powoda winno pozostawać w związku z wykazanymi potrzebami. (wyrok SA w Łodzi z dnia 16.11.2016 r., I ACa 551/16, Lex nr 2200343)

Na obecnym etapie postępowania strona powodowa wykazała, że na skutek powstałych schorzeń potrzeby M. K. zwiększyły się o stałe wydatki, których z całą pewnością nie miałyby on, gdyby nie wypadek przy pracy z dnia 31.10.2008 r.

Jak bezspornie wynika z opinii biegłych sądowych lekarzy: ortopedy – rehabilitanta, neurologa, neuropsychologa, urologa i psychiatry obecnie powód wymaga ponoszenia stałych comiesięcznych kosztów w postaci: wizyt lekarskich w kwocie 36 zł, zakupu lekarstw w kwocie 229,60 zł, opieki osób trzecich – 3 godz. miesięcznie po 23.50 zł/godz., rehabilitacji w kwocie 292 zł oraz kosztów dojazdów na badania i wizyty lekarskie w kwocie 18 zł.

W tym stanie rzeczy w ocenie Sądu zwiększone potrzeby powoda w wymiarze miesięcznym stanowią łączną kwotę 2.192,04 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie wyżej powołanych przepisów orzekł jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

Sąd określił warunki płatności renty w ten sposób, że będzie ona płatna miesięcznie do dnia 5 – tego każdego kolejnego miesiąca, z uwagi na fakt, iż termin ten jest najwcześniejszym terminem miesięcznym wymagalności poszczególnych rat powyższego świadczenia z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (z wyjątkiem miesiąca listopada 2021 r., gdyż wniosek o zabezpieczenie został złożony w październiku 2021 r. a rozpoznany w dniu 25 listopada 2021 r.).

Świadczenie emerytalne powoda płatne jest bowiem raz w miesiącu z góry, nie później, niż w ciągu pierwszych 5 dni każdego kolejnego miesiąca.

Zgodnie z treścią art.745 § 1 k.p.c. o kosztach postępowania zabezpieczającego sąd rozstrzyga w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, a o kosztach postępowania zabezpieczającego później powstałych rozstrzyga na wniosek strony sąd, który udzielił zabezpieczenia. Wskazać należy, iż koszty te stanowią element składowy kosztów postępowania w sprawie, w której został wydany tytuł zabezpieczający, przy czym obejmują one wszelkie ponoszone w postępowaniu zabezpieczającym opłaty i wydatki oraz koszty zastępstwa związane z działaniem zawodowego pełnomocnika procesowego.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., koszt strony powodowej to wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika, w kwocie obliczonej na podstawie odpowiednio stosowanego, z uwagi na brak określenia stawki w postępowaniu zabezpieczającym - § 2 pkt 3 i § 9 ust. 1 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (Dz. U z 2016 r., poz. 1668) w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz opłata stała w kwocie 100 zł pobrana od wniosku o udzielenie zabezpieczenia ustalona na podstawie art. 68 pkt. 1 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. (Dz.U. Nr 167, poz. 1398).

K.B